

REVIEW AUDEL

REVIEW AUDEL U-BASIK 6/3: ITALIAANSE WARMTE EN ZON

MEER VAN DIT MERK

RENÉ VAN ES | 08 APRIL 2024 | AUDEL

SAMENVATTING

Gedurende de luistersessies met de Audel kon ik genieten van een weergave die meer dan eens deed denken aan de eigenschappen van een hoornluidspreker, maar dan zonder het toetereffect of een schreeuwend geluid. Het was de dynamiek, de vrijheid en de levendigheid die mij in dat opzicht triggerden.

<h3>PLUSPUNTEN</h3> <ul style="list-style-type: none"> Open en vrije weergave Heerlijk aan de aangenaam warme kant Heerlijk met stemmen en akoestische instrumenten Heeft het levendige van een hoornluidspreker, zonder de nadelen Resonantievrrije constructie Zeer goede afwerking Fraai geheel met de speciale stands Mag vrij dicht bij de achterwand staan 	<h3>MINPUNTEN</h3> <ul style="list-style-type: none"> Lage impedantie vraagt om een stevige versterker Uiterlijk niet leders smaak
--	--

Als ik denk aan Italië, dan denk ik aan zon en warmte, aan voedsel dat met simpele ingrediënten wordt verhev tot een culinair hoogstandje, aan wijn waar vreugde en fruit de boventoon voeren en *last but not least* aan prachtige audio. Italië is een land waar audio belangrijk is, waar zowel elektronica als luidsprekers worden vervaardigd die wereldwijd geliefd zijn. Eén van de luidsprekerfabrikanten is gevestigd op Sicilië. Vanuit een klein dorpje bij Palermo komen de luidsprekers van Audel. Een merk dat lang niet onbekend is in Nederland, recent onderdak heeft gevonden bij importeur More Music en als eerste dealer Audio21 in Heerde mocht begroeten. Vooruitlopend op de review kan ik vast verklappen dat ik veel van mijn gedachten over Italië herkende in zowel de vormgeving als in de weergave van Audel. Een kennismaking met een eigenzinnig merk dat vooral in vorm durft af te wijken van de standaard.

Audel U-Basik 6/3 monitor en stand

De monitor die de huiskamer vulde met muziek werd om zijn uiterlijk gewaardeerd en verguisd. Niet eerder was een model zo controversieel. Mijn U-Basik 6/3 is afgewerkt in walnoot fineer, echter aan de zijkanten is het fineer weggelaten en zien we de berkenmultiplex panelen met wisselende dikte waaruit de U-Basik is opgebouwd. Met tussen de multiplex platen twee keiharde HPL delen mocht het berkenmultiplex ooit willen gaan werken. De stand die ik erbij kreeg oogt massief en is zwaar. Opgebouwd uit hetzelfde materiaal en minstens zo eigenzinnig.

Audel gebruikt voor zijn luidsprekers geen zes wanden, nee deze U-Basik maakt gebruik van dik multiplex dat wordt uitgefreesd met ronde vormen. Waarbij de platen een wisselende uitholling kennen. Daarna worden de platen op elkaar gelegd, gelijmd en met schroeven vastgetrokken. Zo ontstaat een zeer solide kast, met wanden die niet meer kunnen bewegen en inwendig is de vorm zodanig dat staande golven geen kans krijgen.

Omdat het platen zijn die op elkaar worden gelijmd, is ook de reflexpoort een uitholling en geen plastic buis. Audel heeft diverse afwerkingen ter beschikking, van heel wild tot klassiek. Liever geen berkenmultiplex zien? Dan zijn er de Signature uitvoeringen. De stand die heel fraai vond aan mijn afwerking is dat de zijkanten de zijkanten de lijnen volgt van de U-Basik 6/3. Voor de wand zijn de zijkanten gefineerd en juist niet de voorzijde. Grappige ronde frontjes voldt ik in de doos. De Audel U-Basik 6/3 is afwijkend, is speels, is smaakgevoelig.

De U-Basik 6/3 is een forse monitor met een inhoud van 21 liter. Zodat een stevige en doorlopende laagweergave gegarandeerd is. De afmetingen zonder stand zijn 430 x 280 x 336 mm (HxBxD). Het gewicht per stuk is 14 kilo. Als de U6 stand wordt gebruikt, dan is de U-Basik 6/3 aan de voorzijde ontkoppeld van de stand met spikes en wordt aan de achterzijde vastgezet op een rubberen ontkoppelaar.

De gebruikte drivers zijn afkomstig van het Indonesische SB Acoustics en bestaan uit een zes inch woofer met een zwaar aluminium korf voor stevigheid en stijfheid, waarbinnen een spreekspoel beweegt gewikkeld op glasvezel. De woofer wordt gecombineerd met een 29 mm softdome tweeter.

De drivers worden gemonteerd in een berkenmultiplex plaat van twee centimeter dikte. Audel gebruikt op 2500Hz een eerste orde filter met een afval van 6dB/Octaa. De single wire aansluiting naar het filter zit aan de achterzijde, ook weer op een plaat met afwijkende kleurstelling. Door de vorm van de binnenzijde is er slechts weinig demping noodzakelijk, meestal een goede basis voor het behoud van dynamiek en microdetail. Met een nominale impedantie van 4 Ohm en een rendement van 88,5dB is een stevige versterker wel op zijn plaats. De 6/3 wordt aangeraden voor ruimtes groter dan dertig vierkante meter als u graag zwaar orkestral werk draait.

Italië voert de boventoon

De Italiaanse Audel kon ik aansturen met een eveneens uit Italië afkomstige versterkercombinatie: een Audia Flight Strumento No.1 ijkversterker en een FLS 4 eindversterker. Met Roon streamer ik mijn muziek door een Auratic Aries G2.1, afgewisseld met een Silent Angel Rhein Z1 Plus, naar een Metrum Acoustics DAC. Schone stroom haal ik van een AudioQuest Niagara 5000 netfilter. De ethernetswitch is van Melco, net als de muziekopslag en ripper. Kabels een mengelmooie: Crystal Cable (stroom en luidspreker), AudioQuest (digitale interlinks en ethernet) en Inakustik (interlinks). De Audel U-Basik 6/3 staat met stand en al te wiebelen op Townsend Seismic Podiums voor totale ontkoppeling van onze zwevende, houten vloer.

Muzikaal genoeg

Ik kwam in mijn collectie een heel fraaie cd-rip tegen, "Trio II" met zang van Emmylou Harris, Linda Ronstadt en Dolly Parton, mijn grote favorieten in mijn jeugdige dagen. De Audel zet een heel fraai stukje driestemmige zang neer, met een duidelijk onderscheid van de stemmen. Wat simpele gitaar erbij, viool, een bas heel zachtjes en het is klaar.

De U-Basik 6/3 zet een heel fraai plaatje neer, de doogte van de weergavers zelf, goed van de grond getild zodat de hante van de juiste hoogte uitkomen. Afhankelijk van de track heel dicht bij elkaar, dan weer elk op een eigen plekje. Voor plaatsing kunt u bij Audel met een gerust hart terecht. Dit album legt nadrukkelijk de focus op zang en dat bevalt de Italianen prima.

Het open middengebiet sluit naadloos aan op de tweeter, waarschijnlijk mede vanwege de 6dB afval van het filter, waardoor de twee units over een behoorlijk deel van het frequentiegebied samen aan het werk zijn. Met uithalen van de dames treedt er geen compressie op en neigt de weergave niet naar scherp. Het is een mooi geheel dat op een natuurlijke manier de luisterruimte in wordt geslingerd.

In haar verlengde van dit trio ligt Alison Krauss & Union Station met "Paper Airplane" dat heel zacht en subtiel begint, daarna zetten de mannen en de vrouw wat meer kracht in. Ik kan niet anders dan constateren dat de weergavers heel melodius spelen, zonder zaken te verhullen of mooier te maken dan wat er in de muziekfile is opgetekend. Lekker los, met een prima stage die tot net buiten de weergavers zelf reikt, geen kamerbrede weergave, het komt deze muziek alleen maar ten goede dat de band een eengevoeld vormt.

Van een ander album komt "The Boy Who Wouldn't Hoe Corn" met een mannenstem centraal. Het gitaarspel spettert de ruimte in, banjo en steelgitaar maken er een duel van voor mijn oren. Muziek die de Audel op het lijf geschreven lijkt. Levendig, dynamisch, uitermate detailrijk zonder te overdrijven en vooral vrolijk. De sfeer zit er gelijk goed in.

Er is muziek die je op de U-Basik 6/3 echt urenlang kunt luisteren, liefst wat de ogen gesloten vooral geen lied te missen en niet afgeleid te worden door aardse zaken. Liever een orkest en zang? Dan kies ik voor sopraan Francesca Aspromonte die met het Arsenal Sonoro en met violist Boris Begelman het werk "S'un di m'appagna" zingt en speelt. Waren de stemmen van Harris, Parton, Ronstadt en Krauss al lekker, Francesca weet te betoveren met haar zang. Af en toe een ferme uithaal, maar merendeels lieflijk, vol liefde en romantiek.

Geen idee wat ze zingt en waar het over gaat, maar mij weet het met deze Audel set te betoveren. Weer dat opengegoede middengebiet dat de volle aandacht heeft gekregen. Deze Italianen weten wel hoe je een luisteraar mee kunt nemen op een muziekreis.

Geen verdoezelen

Een dynamiek van nul komma nul heeft Chris Rea meegekregen met uitvoering van "Josephine" en dat sleept zich voort vanuit de luidsprekers. Zonder enige inspiratie. De Audel U-Basik 6/3 geeft geen sausje mee aan de muziek om het pruikbaar te maken, de weergaver is eerlijk en oprecht. Wat ik kan waarderen, al is het de laatste keer dat ik dit album uit de streamer laat komen. "The road to hell" heeft wat meer pit en drive al wordt het niet echt veel beter. Je moet de Audel verennen met mooie opnames, dan gaan ze zingen en leven.

"The New Now" van Danny Vera voelt veel lekkerder, de man leeft in mijn woonkamer. Ben er niet eens een fan van. Gewoon cd-kwaliteit, maar correct en genomen, veel aandacht voor de zang, de band ruimschoots aanwezig zonder zich op te dringen. Met deze muziek is de bas duidelijk aanwezig en vult de muziek aan met een heugering. Wat leuk kan waarderen is dat de reflexpoort zo is afgestemd dat het laag wordt versterkt zonder te gaan overdrijven. Zelfs in de uiterste hoeken van de ruimte blijven de lage tonen gedefinieerd en strak, zij het dat ze wel fors benadrukt worden. De buren vinden dat iets minder leuk, voor hen en voor mij is daarom een gesloten systeem wat beter in de luisterruimte. Dat de weergave op de luisterpositie en ruim daaromheen evenwichtig en strak is, geeft aan dat Audel een goede balans heeft weten te vinden tussen woofer en poort. Met voor zover ik weet geringe demping in de kast. Soms lijkt de Audel U-Basik 6/3 een beetje op een hoornsysteem, de openheid en de dynamiek doen daar sterk aan denken, het uiterlijk en het ontbreken van compressiedrivers juist niet.

De laatste tijd heb ik zoveel klassiek beluisterd dat jazz een ondergeschoven kindje is geworden. Daarom snel het Bobo Stenson Trio met als eerste "Song for Ruth" streamen. Het volume wat opjagen zodat de gestreken bas zich imposant kan manifesteren, de basdrum een hartig woordje spreekt. Terwijl bekkens metalig zingen naast de pianotonen. Muziek komt helemaal los van de twee weergavers, staat in een stereobeeld waarin diepte goed te herkennen is. Tussen en rond de weergavers gehouden, maar niet op een onprettige manier omdat elke noot losjes in de ruimte staat.

Erg fraai hoe de Audel ook met dit soort muziek weet om te gaan. Toch opnieuw het gevoel dat er een hoornluidspreker staat te spelen. De vrijheid en de dynamiek gelden als voorbeeld voor veel anderen.

Weliswaar heeft de U-Basik 6/3 niet de precisie van een mijn ATC monitoren, niet het verfijnde van mijn LS3/5A op een buizenversterker, wel brengt Audel het gemak van een grote weergaver die ruimschoots profiteert van de flinke versterker die hem aandrijft. Kanttekening daarbij, bij Audel-dealer Audio21 beluisterde ik de U-Basik 6/3 op een Jadis buizenversterker en dat was eveneens zeer fijn en bevredigend om aan te horen.

Ook heel mooi om te beluisteren is het Dag Arnesen Trio dat een compositie van Edvard Grieg weet om te toveren tot jazz. Meer druk in de lage tonen, vooral vanuit de percussie en de geplukte bas, daarboven ruimte voor piano. Het hele album staat vol met Noorse composities. Net als Bobo Stenson of het Tingvall Trio is deze jazz een breslief voor het oor. Wat zij doet bestelling dat solo piano nog een kans verdient.

Ik blijf in het Noorden en kies uit de collectie Ola Gjello en laat hem zijn zang gaan met piano improvisaties. Opgenomen in een ruimte die de akoestiek van de vleugel overeind houdt, niet met microfoons bovenop de snaren en het klavier. Daarmee de Audel de ruimte gevend om de natuurlijke sfeer te herscheppen in mijn luisterruimte. Hetgeen ze zeer aangename wijze geschiedt zodat je mij met tevredenheid kunt zien zakken in de weergave van muziek door deze Italianen.

Verwennerij

Wat mij is bijgebleven van de gehele luisterperiode is dat de Audel U-Basik 6/3 vooral een prettige weergaver is, een verwenner die met een charmante warmte zijn publiek wil veraangename. Boeiend, gemakkelijk in het gehoor, evenwichtig met een neiging naar de donkere kant, plezier brengend zonder de pretentie van een hifi keurslijf. Geen opgedrongen hoog, geen overweldigend laag, veel focus op liefst niet in de studio gemanipuleerde stemmen en instrumenten. Daarmee uitermate geschikt voor klassieke zang, kleiner klassiek werk, singer/songwriter en de betere popmuziek. Heerlijk voor jazz, zeer aangenaam met solo instrumenten.

Een weergaver die zich zeker niet afsluit voor andere soorten muziek, wel graag wat kwaliteit ziet aan de aansluitklemmen. Wat matig is opgenomen, gaat een heel leven lijden in de luisterruimte. En slechts licht slecht. Steeds om aan te horen, dat weet de U-Basik 6/3 nog vol te houden, maar pas bij een kwalitatief hoogwaardige opname weet de Audel tot volle wasdom te komen. Eerlijkheid wordt geboden, binnen de beperking van een tweeweg systeem dat niet echt klein is, maar ook geen obstakel in de woonkamer vormt waar geen muzikliefhebber mee zou kunnen leven.

De Audel U-Basik roept gemengde gevoelens op in de geloverde kleurstelling. De ene persoon loopt er mee weg, het andere uiterste was de aanduiding van DIY luidspreker. Uitgesproken meningen zonder veel tussenweg. Wat velen zagen op foto's is van ondergeschikt belang, een luidspreker dient om muziek en spraak weer te geven. Niet meer, niet minder. Na plaatsing is veel geluisterd, naar veel soorten muziek van cd-kwaliteit tot aan hoge resoluties.

Gedurende de luistersessies kon ik genieten van een weergave die meer dan eens deed denken aan de eigenschappen van een hoornluidspreker, maar dan zonder het toetereffect of een schreeuwend geluid. Het was de dynamiek, de vrijheid en de levendigheid die mij in dat opzicht triggerden. Details vlogen niet om de oren, dat is meer dan goedge maakt door de presentatie van muziek, vooral stemmen en akoestische instrumenten doen het erg goed op de Audel U-Basik 6/3.

Van een popzanger tot een sopraan, stemmen klinken helder en verstaanbaar. Een monitorluidspreker waardig. Lage tonen zijn met een goede opstelling prima in de hand te houden, de opgave van Audel dat een ruime kamer nodig is voor orkestwerk kan ik onderschrijven. Vooral omdat de U-Basik 6/3 fors kan uithalen.

Al met al hebben we het over een niet alledaags product dat qua muziekweergave velen zal aanspreken, qua uiterlijk de liefhebber zoekt. Zelf vond ik het uiterlijk bij eerste aanblik 'vreemd', later ben ik het gaan waarderen en de afwijkende vorm gaan accepteren. Vooral omdat vorm en uiterlijk onderstrepen welke technieken door Audel zijn gebruikt. Techniek die een stuk verder gaat dan zes plankjes en doet denken aan een andere Italiaanse luidspreker ontwerper die helaas niet meer onder ons is. Tot slot van mijn betoog meld ik graag dat de afwerking op hoog niveau staat met als enig minpunt dat ik het witte dempingsmateriaal kon zien door de reflexpoort. Je moet toch iets te zeuren hebben als echte Nederlander.

Audel U-Basik 6/3

Vanaf 4.490 euro per paar | [moremusic.nl](https://www.moremusic.nl)
Audel U6 prestige stand | vanaf 1.290 euro per paar
Beoordeling 4,5 / 5

MERK

AUDEL

